

Udskriftsdato: 1. januar 2026

LBK nr 78 af 08/02/2006 (Historisk)

Bekendtgørelse af lov om afgift af svovl

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2005-231-0057

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 1536 af 19/12/2007 - LOV nr 524 af 17/06/2008 § 5 - LOV nr 1336 af 19/12/2008 § 93 -

LOV nr 527 af 12/06/2009 § 8 - LOV nr 1384 af 21/12/2009 § 12 - LOV nr 1256 af 18/12/2012 -

LOV nr 1353 af 21/12/2012 § 6 - LOV nr 1634 af 26/12/2013 § 11 - LOV nr 1532 af 27/12/2014 § 27

Bekendtgørelse af lov om afgift af svovl

Herved bekendtgøres lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998 med de ændringer, der følger af § 23 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, § 4 i lov nr. 390 af 2. juni 1999, § 29 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 47 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 6 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, § 5 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, § 4 i lov nr. 464 af 9. juni 2004, § 35 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 67 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 21 i lov nr. 1414 af 21. december 2005 og § 6 i lov nr. 1417 af 21. december 2005.¹⁾

Afgiftspligtigt vareområde og afgiftens størrelse

§ 1. Der betales afgift af svovlindholdet i følgende varer, såfremt varen indeholder over 0,05 pct. svovl:

- 1) Gas- og dieselolie
- 2) Fuelolie, bitumen samt varer omfattet af § 1, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) Fyringstjære
- 4) Petroleum
- 5) Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus
- 6) Jordoliekok
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul
- 8) Blyholdig benzin
- 9) Blyfri benzin
- 10) Autogas (LPG)
- 11) Anden flaskegas (LPG)
- 12) Gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), samt som biprodukt i raffineringsprocesser
- 13) Naturgas
- 14) Halm, træpiller med svovlholdigt bindemiddel, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW⁷⁾.

§ 2. Afgiften udgør 20 kr. pr. kg svovl i de i § 1 nævnte varer.

Stk. 2. Registrerede virksomheder kan efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen betale afgift af udledningen af svovldioxid (SO₂) for de i virksomheden forbrugte varer i stedet for af det afgiftspligtige indhold af svovl i disse varer. Afgiften udgør 10 kr. pr. kg svovldioxid (SO₂) udledt til luften. Virksomheden skal gennemføre målinger af den samlede mængde af svovl udledt til luften, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. ⁷⁾ Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t
2) Halm	23 kr. pr. t
3) Affald	9 kr. pr. t.

Stk. 4. For virksomheder, der ikke indkøber brændsler omfattet af § 2, stk. 3, kan afgiften opgøres til 70 øre pr. GJ nyttiggjort varme eller elproduktion.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende målere og regler for måling m.v. til opgørelse af den i stk. 2 nævnte udledning til luften.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere krav til oplysninger, dokumentation m.v., som skal fremgå af den i stk. 2 nævnte ansøgning.

Registrerede virksomheder

§ 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 1-13, samt virksomheder, der forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 14, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden råder over en lagerkapacitet på mindst 1.000 t eller 1.000 m³ til opbevaring af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, bortset fra virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger varer omfattet af § 1, nr. 14.

Stk. 3. Andre virksomheder, der forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, såfremt virksomheden gennemfører røgrensning, binder svovl i andre materialer eller gennemfører andre svovludledningsbegrænsende foranstaltninger.

Stk. 4. Virksomheder, der opfylder betingelserne for bundfradrag efter § 33, stk. 3, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 4. Registrerede virksomheder er berettigede til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 5. Afgiftsperioden er måneden.

§ 6. ¹²⁾ Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog § 7, stk. 1. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, jf. dog § 8, stk. 4.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. For varer omfattet af § 1, nr. 1-4 og 8-12, opgøres den afgiftspligtige mængde i disse tilfælde som den mængde varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der i perioden er tilført virksomhedens anlæg, som er godkendt efter § 5 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen i disse anlæg.

Stk. 3. For registrerede virksomheder, der betaler afgift af den udledte mængde svovldioxid (SO₂) til luften, opgøres den afgiftspligtige mængde som mængden af svovldioxid udledt til luften fra virksomheden registreret på virksomhedens målere i afgiftsperioden.

Stk. 4. ⁷⁾ For registrerede virksomheder, der betaler afgift efter bestemmelserne i § 2, stk. 3, opgøres den afgiftspligtige mængde af varer nævnt i § 1, nr. 14, som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden.

Stk. 5. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde det afgiftspligtige svovlindhold i varer omfattet af § 1, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 6. Registrerede virksomheder, som skal opgøre den afgiftspligtige mængde efter stk. 1 og 2, kan vælge at beregne det afgiftspligtige svovlindhold i varer, som udleveres eller forbruges i virksomheden, efter et lagerbalancesystem. For lagerbeholdningen af varer nævnt i § 1, nr. 1-13, foretager virksomheden en opgørelse over svovlindholdet i procent af varens tørstofvægt for hver enkelt varekategori samt mængden af hver varekategori ved begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor lagerbalancesystemet benyttes første gang. Der beregnes herefter det samlede svovlindhold i lageret i kg svovl. For varer, der tilføres lageret efter, at lagerbalancesystemet er indført, opgøres tilsvarende det samlede svovlindhold opgjort i kg svovl enten på baggrund af måling eller på baggrund af den leverende virksomheds opgørelse efter lagerbalancesystemet. Efter at der er tilført lageret varer, opgøres det samlede lagers samlede indhold af

svovl og den samlede mængde af varer på lageret som summen af det beregnede svovlindhold i lageret før tilførslen og svovlindholdet i tilførslen og den samlede mængde varer som summen af mængden på lageret før tilførslen og tilførslen til lageret. Det beregnes herefter, hvor meget svovlindholdet er i varerne i procent af vægten af tørstoffet ved at dividere det samlede svovlindhold på det nye lager med den samlede mængde af varen på det nye lager. For varer, der fraføres lageret, beregnes svovlindholdet ved at gange den ovenfor opgjorte svovlprocent med mængden af varer, der fraføres lageret. Svovlprocenten ændres igen efter ovenstående system, når lageret igen tilføres varer. Det beregnede svovlindhold af lageret reduceres med de svovlmængder, der fraføres lageret enten opgjort efter dette lagerbalancesystem eller efter måling. Når virksomheden ikke længere ønsker at benytte lagerbalancesystemet, betales der afgift af det beregnede svovlindhold på lageret.

Stk. 7. Virksomheder kan opgøre svovlindholdet i lageret med udgangspunkt i, at kulprodukter indeholder 0,9 pct. svovl, fuelolie, spildolie samt fyringstjære 1 pct. svovl, gasolier 0,2 pct. svovl, jordoliekok 1,3 pct. svovl og benzin samt gas 0,05 pct. svovl, medmindre virksomheden har dispensation til at bruge og oplagre brændsler med højere svovlindhold end det generelt fastsatte maksimum.

Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan vælge at opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der afsættes, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Virksomhederne skal anmelde maksimum til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Opgørelsen specificeres efter regler, som fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

§ 7. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 6 fradrages varer, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 4,
- 2) leveres til udlandet,
- 3) fritages for afgift efter § 8,
- 4) hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art, lækage eller lignende og
- 5) returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 8. Fritaget for afgift er varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 9, stk. 6, til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Fritaget for afgift er registrerede virksomheders leverancer af

- 1) varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug i luftfartøjer og
- 6)

varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer.

Stk. 3. Fritaget for afgift er benzin til anden teknisk brug end motordrift samt olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 18, stk. 3.

Stk. 4. ¹²⁾ Fritaget for svovlafgift er et energiprodukt omfattet af § 1, der direkte medgår til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette gælder dog ikke energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

§ 9. Godtgørelse af afgiften sker til registrerede virksomheder, der betaler afgift af det afgiftspligtige indhold af svovl i de i § 1 nævnte varer og begrænser udledningen af svovldioxid til luften igennem røgrensning eller binding af svovl til andre materialer m.v. Godtgørelsen svarer til den mængde svovl, der i afgiftsperioden bortrenses eller bindes i andre materialer. Der ydes ikke godtgørelse, såfremt afgiften opgøres efter § 6, stk. 3.

Stk. 2. Godtgørelse skal for hver afgiftsperiode opgøres for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg for sig. Såfremt der anvendes flere typer brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg samtidig, fordeles den bortrensede eller bundne mængde svovl for hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg for sig i forhold til mængden af svovl i de forskellige indfyrede brændsler.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte mængde svovl, for hvilken der ydes godtgørelse, kan ikke overstige mængden af svovl i de indfyrede brændsler.

Stk. 4. Virksomheder kan vælge at få godtgjort afgift efter stk. 1 på grundlag af det minimum for svovl, der er bundet i materialer. Virksomhederne skal anmelde minimumsindholdet i de enkelte materialer til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Afgiften godtgøres af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i § 8, stk. 2, nr. 2, nævnte, bortset fra lystfartøjer. Varene kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.

Stk. 6. ⁷⁾ Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, og halm og træpiller med svovlholdigt bindemiddel som nævnt i § 1, nr. 14, der begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for:

- 1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:
 - a) 20 kr. pr. t indfyret brændsel. Der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
 - b) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.
- 2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:
 - a) 8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,
 - b) 8 kr. pr. t for halm.

Stk. 7. ¹¹⁾ Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold i samme omfang som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1-4. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmeværdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 8. Afgiftsgodtgørelser under 500 kr. udbetales ikke. Afgiftsgodtgørelse kan dog, uanset beløbets størrelse, modregnes i skyldig svovlafgift.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse. Endvidere kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 1 og 6.

Stk. 10. Skatteministeren kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser for beregningen af mængden af svovl, som der ydes godtgørelse for efter § 9, stk. 1.

Regnskabsbestemmelser

§ 10. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer omfattet af § 1, nr. 1-4, 6 og 8-13, skal føre regnskab over tilgangen af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til varefremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer med et afgiftspligtigt svovlindhold. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der ikke er fremstillet i virksomheden.

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal konstatere eller verificere det afgiftspligtige svovlindhold i varer omfattet af § 1 og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. I tilfælde omfattet af § 6, stk. 6, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold inden for hver brændselskategori og på dette grundlag beregne mængden af afgiftspligtigt svovl i varer nævnt i § 1 udleveret eller forbrugt i virksomheden.

Stk. 5. Mængden af svovl, der i afgiftsperioden bortrenses eller bindes i andre materialer m.v., og som der ydes godtgørelse for efter § 9, stk. 1, beregnes som forskellen mellem den samlede mængde afgiftspligtigt svovl i varer nævnt i § 1 forbrugt i afgiftsperioden og mængden af svovl udledt til luften i afgiftsperioden.

Stk. 6. Virksomheder m.v. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokument, opgørelser m.v. i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

Afregning af afgiften

§ 11.⁴⁾ Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2. Bestemmelsen om skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret i § 5, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse i tilfælde af, at størrelsen af det afgiftsbeløb, der påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens målere.

Stk. 3. For afgiftspligtige, der ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 2-4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. dog § 18, stk. 2. Opgørelsen af det afgiftspligtige svovlindhold sker efter bestemmelsen i § 6, stk. 5.

§ 12.⁴⁾ (Ophævet).

§ 13.⁴⁾ (Ophævet).

§ 14.⁴⁾ Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 15.⁴⁾ (Ophævet).

§ 16.⁴⁾ (Ophævet).

Afgift af varer, der modtages fra udlandet

§ 17. Der betales afgift af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 8. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 18 tilsvarende anvendelse.

§ 18. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4. Erhvervsdrivende varemodtagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

*Stk. 2.*⁴⁾ Erhvervsdrivende varemodtagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltning.

gen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3. Der betales ikke afgift af op til 200 l brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke. Afgiftsfritagelsen omfatter dog hele brændstofindholdet i de nævnte tanke, hvor dette følger af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale.

Stk. 4. ⁴⁾ For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 2-4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 6. ⁴⁾ Bestemmelserne i lovens § 10, stk. 1 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Kontrolbestemmelser

§ 19. ²⁾ Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. ¹⁰⁾ Det i stk. 1 nævnte materiale skal på told- og skatteforvaltningens anmodning udleveres eller indsendes til denne.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb og salg af varer med et afgiftspligtigt indhold af svovl til virksomheden.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. ²⁾ Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. ²⁾ ¹⁰⁾ I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

§ 20. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. ²⁾ Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 19. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 21. Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Andre bestemmelser

§ 22. ¹⁰⁾ (Ophævet).

§ 22 a. ¹⁰⁾ (Ophævet).

§ 23. ⁴⁾ Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., hæfter de i § 18 nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter denne lov.

§ 24. Såfremt varer, der efter § 8 er fritaget for afgift, anvendes til andre formål end det, hvortil de er bestemt, kan told- og skatteforvaltningen inddrage vedkommende virksomheds adgang til at indkøbe afgiftsfri varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. ⁴⁾ Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter § 8, stk. 2, og § 9, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige afgiftsbeløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber eller målere, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Stk. 3. ⁴⁾ §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i stk. 1 eller 2 nævnte tilfælde.

§ 25. Med steder uden for EU sidestilles med hensyn til lovens bestemmelser Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

§ 26. (Ophævet).

§ 27. ⁴⁾ Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov.

§ 28. (Ophævet).

Straffebestemmelser

§ 29. ⁴⁾ Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 3, stk. 1, § 10, stk. 1-4 og 6, § 18, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-4, og § 31, stk. 3 og 5,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, stk. 5, 1. pkt., meddelt pålæg,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 14 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. ⁵⁾⁹⁾ Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 30. ⁴⁾ Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 31. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, dog tidligst 1. januar 1996. Skatteministeren kan dog bestemme, at bestemmelserne i § 3, stk. 1, skal træde i kraft forud for lovens øvrige bestemmelser.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, der efter lovens ikrafttræden leveres, udleveres eller forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet. Loven finder samtidig anvendelse på svovl, som efter lovens ikrafttræden udledes fra virksomheder omfattet af § 2, stk. 2.

Stk. 3. Virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, og som betaler afgift af det afgiftspligtige svovlindhold af varer nævnt i § 1, jf. § 6, stk. 1 og 2, skal opføre lagerbeholdningen af varer nævnt i § 1

samt det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer ved lovens ikrafttræden. Virksomhederne skal indsende en opgørelse over lagerbeholdning af varer nævnt i § 1 og det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage efter lovens ikrafttræden. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 4. Registrerede virksomheder, som vælger at opgøre svovlindholdet efter § 6, stk. 6, fra lovens ikrafttræden, skal ved lovens ikrafttræden foretage en opgørelse over svovlindholdet for hver enkelt varekategori samt mængden af hver varekategori ved begyndelsen af afgiftsperioden for lagerbeholdningen af varer nævnt i § 1, nr. 1-13.

Stk. 5. Bortset fra de i § 2, stk. 2, nævnte virksomheder, der betaler afgift af udledningen af svovldioxid (SO₂) til luften, skal andre virksomheder, der den 1. oktober 1995 var registreret efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og som ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 100 t af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, senest 15 dage efter lovens ikrafttræden indsende en opgørelse over den nævnte lagerbeholdning og det afgiftspligtige svovlindhold i disse varer til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Virksomheder, der er omfattet af stk. 5, skal senest 30 dage efter lovens ikrafttræden indbetale afgift af den i stk. 5 nævnte lagerbeholdning med et afgiftspligtigt svovlindhold til told- og skatteforvaltningen. Betales afgiften ikke rettidigt, finder lovens § 12, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 32. I perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 betales der alene afgift af den del af svovlindholdet i varer omfattet af § 1, eller det beløb, jf. § 2, stk. 3, der ligger over nedennævnte bundfradrag på:

Gas- og dieselolie, petroleum, blyholdig og blyfri benzin, autogas (LPG) og anden flaskegas (LPG), raffinaderigas og naturgas

	pct. svovl
Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,05
1. januar 1997 - 31. december 1997	0,05
1. januar 1998 - 31. december 1998	0,05
1. januar 1999 - 31. december 1999	0,05

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Fuelolie, bitumen samt varer omfattet af § 1, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,4
1. januar 1997 - 31. december 1997	0,3
1. januar 1998 - 31. december 1998	0,2
1. januar 1999 - 31. december 1999	0,1

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Fyringstjære

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,36
1. januar 1997 - 31. december 1997	0,27
1. januar 1998 - 31. december 1998	0,18
1. januar 1999 - 31. december 1999	0,09

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Stenkul (inkl. Stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,28
1. januar 1997 - 31. december 1997	0,21
1. januar 1998 - 31. december 1998	0,14
1. januar 1999 - 31. december 1999	0,07

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Brunkulsbriketter og brunkul

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,2
1. januar 1997 - 31. december 1997	0,15
1. januar 1998 - 31. december 1998	0,1
1. januar 1999 - 31. december 1999	0,05

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Jordoliekok

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	0,32
---	------

1. januar 1997 - 31. december 1997 0,24

1. januar 1998 - 31. december 1998 0,16

1. januar 1999 - 31. december 1999 0,08

De anførte svovlprocenter er vægtprocenter af varernes vægt ekskl. vand.

Træpiller til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996 36 kr. pr. t

1. januar 1997 - 31. december 1997 27 kr. pr. t

1. januar 1998 - 31. december 1998 18 kr. pr. t

1. januar 1999 - 31. december 1999 9 kr. pr. t

Skovflis til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996 38 kr. pr. t

1. januar 1997 - 31. december 1997 29 kr. pr. t

1. januar 1998 - 31. december 1998 19 kr. pr. t

1. januar 1999 - 31. december 1999 10 kr. pr. t

Halm til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996 32 kr. pr. t

1. januar 1997 - 31. december 1997 24 kr. pr. t

1. januar 1998 - 31. december 1998 16 kr. pr. t

1. januar 1999 - 31. december 1999 8 kr. pr. t

Affald til brændselsformål

Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996 19 kr. pr. t

1. januar 1997 - 31. december 1997	14 kr. pr. t
1. januar 1998 - 31. december 1998	10 kr. pr. t
1. januar 1999 - 31. december 1999	5 kr. pr. t

For virksomheder omfattet af § 2, stk. 5, udgør bundfraget:

	øre/GJnyt- tiggjortvarme ellerelpro- duktion
Fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996	232 øre/GJ
1. januar 1997 - 31. december 1997	174 øre/GJ
1. januar 1998 - 31. december 1998	116 øre/GJ
1. januar 1999 - 31. december 1999	58 øre/GJ

Stk. 2. Bundfradragene i stk. 1 finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgiftsfrit og forbrugt i virksomheden. Det gælder også, hvis virksomheden beregner afgift af udledt svovl til luften efter § 2, stk. 2. Bundfradrag efter stk. 1 kan ikke overføres til andre afgiftsperioder.

Stk. 3. Såfremt virksomheder, der anvender varer med et afgiftspligtigt svovlindhold nævnt i § 2, stk. 3, nr. 3, udtager prøver af vandindholdet i brændslet, reduceres bundfradraget forholds-mæssigt med vandindholdet i procent.

Stk. 4. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1 og 2, skal, såfremt der anvendes flere brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg samtidig, for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg beregne den afgiftspligtige svovlmængde før godtgørelse efter § 9, men efter almindeligt bundfradrag efter stk. 1. Såfremt godtgørelsen for et brændsel anvendt i et ovn- eller kedelanlæg overstiger den afgiftspligtige svovlmængde før godtgørelse, men efter almindeligt bundfradrag, kan den uudnyttede godtgørelse overføres til andre brændsler anvendt i samme ovn- eller kedelanlæg i forhold til de indfyrede svovlmængder. Den således beregnede mængde benævnes afgiftspligtig svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse.

Stk. 5. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, kan beregne et fælles fradrag for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, hvor der sker måling, forudsat at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted. Udledningen beregnes for hver afgiftsperiode for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling, idet en andel af den målte svovludledning henregnes til de enkelte brændsler i forhold til den indfyrede energimængde, der opgøres ud fra de i § 34, stk. 3, anførte omregningsforhold. Samtidig opgøres det almindelige bundfradrag efter stk. 1 for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling. Herefter beregnes svovlafgiftsgrundlaget for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling, efter almindeligt bundfradrag, men før overførsel af uudnyttet bundfradrag. Såfremt bundfradraget for et bestemt brændsel for et bestemt ovn- eller kedelanlæg er større end den til dette brændsel henregnede svovlmængde, kan det overskydende bundfradrag overføres til andre brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg eller til brændsler i andre ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling. Det

overskydende bundfradrag fordeles på de andre brændsler i samme ovn m.v. og brændslerne i andre ovne efter de indfyrede energimængder efter omregningsforholdene i § 34, stk. 3. Samme procedure kan anvendes igen, hvis der igen måtte være uudnyttede bundfradrag. Uudnyttet bundfradrag kan overføres til andre afgiftsperioder inden for kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en acontoopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag. Den således beregnede svovlmængde for hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg benævnes afgiftspligtig svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet bundfradrag.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af det afgiftspligtige svovlindhold i varer, som virksomheden har på lager i perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999.

§ 33. ⁸⁾ For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i proceslisten til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter. (Ændring af reglerne for tilbagebetaling), og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Aftaler om energieffektivisering m.v.), og hvis ovn- eller kedelanlæg er bygget eller renoveret for mindst 10 mio. kr. i perioden fra 1. januar 1976 til 1. april 1995, eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter, ydes der et særligt bundfradrag, der svarer til forskellen mellem bundfradraget for det pågældende brændsel i 1996 og det for det aktuelle år gældende almindelige bundfradrag for det pågældende brændsel efter § 32, stk. 1. For år 2000 og frem udgør det for det pågældende år gældende almindelige bundfradrag 0.

Stk. 2. Fradraget i afgiften gælder indtil udgangen af år 2005, hvis ovn- eller kedelanlægget er bygget eller renoveret før den 1. januar 1986. Hvis ovn- eller kedelanlægget er bygget eller renoveret for mindst 10 mio. kr. mellem 1. januar 1986 og 1. april 1995, udløber fradraget i stk. 1 i det 20. år efter bygningen eller renoveringen.

Stk. 3. ⁸⁾ For varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold ydes i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2005 et særligt bundfradrag på 0,55 vægt pct. af varens vægt eksklusive vand for virksomheder registreret efter § 3 til formål nævnt i bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter bortset fra formål nævnt i bilagets nr. 1 og 28, og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter. Det særlige bundfradrag for varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold kan overføres til andre ovn- eller kedelanlæg inden for samme geografiske område, men kan ikke overføres til andre brændsler uanset stk. 4 og 5.

Stk. 4. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1 og 2, skal det særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 opgøres for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse. Hvis det særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 i en afgiftsperiode for hvert enkelt brændsel i hvert enkelt ovn- eller kedelanlæg overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 til andre brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, der benyttes samtidig i samme ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter stk. 1-3 kan ikke overføres til andre brændsler eller andre afgiftsperioder.

Stk. 5. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, skal det særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 henregnes til hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag. Hvis

det særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 til andre brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg og til samme brændsel i andre ovn- eller kedelanlæg på samme geografiske sted, såfremt ovn- eller kedelanlæggene opfylder betingelserne for at kunne opnå særligt bundfradrag efter stk. 1 og 2. Det særlige bundfradrag efter stk. 1 og 2 kan ikke overføres til andre brændsler i andre ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter stk. 1-3 kan overføres til andre afgiftsperioder inden for kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en acontoopgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede særlige bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede særlige bundfradrag.

Stk. 6. Hvis anvendelsen af brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, samtidig sker til andre formål end dem, som er nævnt i proceslisten i lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter. (Ændring af reglerne for tilbagebetaling), ses bort herfra i beregningen af det særlige bundfradrag, hvis disse andre formål udgør under 20 pct. af de fremstillede energimængder.

Stk. 7. ⁷⁾⁸⁾ Til virksomheder, der fra kraftvarmeværker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgåede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, yde en godtgørelsen svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.), eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter. Leveres varmen kun i en del af året, nedsættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.

§ 34. ³⁾ I perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 er varer nævnt i § 1, stk. 1, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, og hvor der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet, ikke omfattet af lovens bestemmelser. Kraftvarmeværker omfattet af bilag til lov om ændring af energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet. (Virksomheders betaling af afgift af rumvarme) skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt svovlindhold, der medgår til fremstilling af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmetaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikkeomkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af

kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.

- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Andre kraftvarmeværker end de i stk. 1, 2. pkt., nævnte skal ikke i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 betale afgift af den andel af det samlede energiforbrug, der er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes for disse værker som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end de i stk. 1, 2. pkt., nævnte kan alternativt vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Stk. 3. Energiindholdet som nævnt i stk. 2 udgør:

1) Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
2) Fuelolie	40,4 MJ/kg
3) Fyringstjære	36,4 MJ/kg
4) Petroleum	34,8 MJ/l
5) Spildolie	40,4 MJ/l
6) Stenkul og stenkulsbriketter	25,2 GJ/t
7) Koks, cinders og koksgrus	29,3 GJ/t
8) Jordoliekoks	31,4 GJ/t
9) Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
10) Blyholdig benzin	32,9 MJ/l
11) Blyfri benzin	32,9 MJ/l
12) Anden flaskegas (LPG)	46,0 MJ/kg
13) Gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinerigas) samt som biprodukt i raffineringsprocesser	52,0 GJ/t
14) Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
15) Biogas	19,7 MJ/Nm ³
16) Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

17) Træ, træflis og skovflis m.v.	14,7 GJ/t
18) Halm	14,5 GJ/t
19) Affald	9,4 GJ/t
20) Træpiller	17,5 GJ/t
21) Bitumen uden vand	39,7 GJ/t
22) Bitumen med vand	27,9 GJ/t

Stk. 4. For elektricitet svares i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999 en særlig afgift. Afgiften udgør i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1998 0,9 øre pr. kWh og i perioden fra 1. januar 1999 til 31. december 1999 1,3 øre pr. kWh.

Stk. 5. Repræsentationer, institutioner eller personer omfattet af § 8, stk. 1, er fritaget for afgift efter stk. 4.

Stk. 6. Bestemmelserne i §§ 2-5, 7, 8, stk. 1, §§ 9, 9 a, 10 og 12-20 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse på den særlige afgift på elektricitet nævnt i stk. 2. I samme omfang, som elselskabers eget forbrug af elektricitet er fritaget for afgift efter § 5, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er der fritagelse for den særlige afgift på elektricitet, som er nævnt i stk. 4.

§ 35. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 8. februar 2006

P.M.V.
PETER LOFT

/ John Fuhrmann

- 1) Bemærkninger om bestemmelser vedtaget siden den seneste lovebekendtgørelse og som ikke længere gælder, er ikke medtaget i noterne.
- 7) Ændring af § 1, nr. 14, § 2, stk. 3, ophævelse af § 2, stk. 4, (stk. 5-7, bliver stk. 4-6), ændring af § 6, stk. 4, § 9, stk. 6, og indsættelse af nyt stk. 7 i § 33, trådte i kraft den 1. juli 2002, jf. lov nr. 393 af 6. juni 2002.
- 12) Ændring af § 6, stk. 1, 2. pkt., og indsættelse af nyt stk. 4 i § 8, trådte i kraft den 23. december 2005 og har virkning fra den 1. juni 2005, jf. lov nr. 1417 af 21. december 2005.
- 6) Ændringen af § 8, stk. 2, nr. 2, trådte i kraft den 1. april 2001, jf. lov nr. 1297 af 20. december 2000.
- 11) Ændringen af § 9, stk. 7, trådte i kraft den 23. december 2005 og har virkning fra og med den 1. januar 2006, jf. lov nr. 1414 af 21. december 2005.
- 4) Ændring af § 11, ophævelse af §§ 12, 13, 15 og 16, ændring af § 14, § 18, stk. 2, stk. 4, ophævelse af stk. 5 og 8 (stk. 6 og 7 bliver stk. 5 og 6), ændring af stk. 7, nu stk. 6, ændring af § 23, § 24, stk. 3, ophævelse af § 24, stk. 2, 3. pkt., ændring af § 27, § 29, stk. 1, nr. 2, 3 og 5, og § 30, trådte i kraft den 1. januar 2001, jf. lov nr. 165 af 15. marts 2000.
- 2) Ændring af § 19, stk. 1 og 6, indsættelse af § 19, stk. 7, og ændring af § 20, stk. 2, trådte i kraft den 4. juni 1999, jf. lov nr. 380 af 2. juni 1999.
- 10) Overalt i loven ændres »de statslige told- og skattemyndigheder« til: »told- og skatteforvaltningen«, ændring af § 19, stk. 3 og 7, ophævelse af § 22 og § 22 a, trådte i kraft den 8. juni 2005 og har virkning fra den 1. november 2005, jf. lov nr. 428 af 6. juni 2005.
- 5) Ændringen af § 29, stk. 3, trådte i kraft den 1. juli 2001, jf. lov nr. 1029 af 22. november 2000.
- 9) Ændringen af § 29, stk. 3, trådte i kraft den 20. maj 2005, jf. lov nr. 325 af 18. maj 2005.
- 8) Ændring af § 33, stk. 1, 3 og 7, har virkning fra den 1. november 2005, jf. lov nr. 464 af 9. juni 2004. (Mangler skatteministerens ikrafttræden – den gældende formulering af § 33, stk. 1, lyder således: »§ 33. For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i proceslisten til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter. (Ændring af reglerne for tilbagebetaling), og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Aftaler om energieffektivisering m.v.), og hvis ovn- eller kedelanlæg er bygget eller renoveret for mindst 10 mio. kr. i perioden fra 1. januar 1976 til 1. april 1995, ydes der et særligt bundfradrag, der svarer til forskellen mellem bundfradraget for det pågældende brændsel i 1996 og det for det aktuelle år gældende almindelige bundfradrag for det pågældende brændsel efter § 32, stk. 1. For år 2000 og frem udgør det for det pågældende år gældende almindelige bundfradrag 0.« Den gældende formulering af § 33, stk. 3, lyder således: »Stk. 3. For varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold ydes i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2005 et særligt bundfradrag på 0,55 vægtprocent af varens vægt eksklusiv vand for virksomheder registreret efter § 3 til formål nævnt i bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter bortset fra formål nævnt i bilagets nr. 1 og 28, og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Det særlige bundfradrag for varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold kan overføres til andre ovn- eller kedelanlæg inden for samme geografiske område, men kan ikke overføres til andre brændsler uanset stk. 4 og 5.« Den gældende formulering af § 33, stk. 7, lyder således: »Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraftvarmeværker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgåede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektivisering m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, nedsættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.«
- 3) Indsættelsen af § 34, stk. 1, 3. pkt., trådte i kraft den 1. juli 1999, jf. lov nr. 390 af 2. juni 1999.